

Arrest

nr. 306 076 van 3 mei 2024
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3/3
1000 BRUSSEL
2. ten kantore van advocaat D. WOUTERS
Kaboutermansstraat 49
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 april 2023.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 juni 2023 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN EDOM *loco* advocaat P. ROBERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1 Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 13 april 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 14 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Roemenië op 30 januari 2021 (Eurodac).

1.2. Op 9 augustus 2021 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid. De voogdij eindigde van rechtswege eind april 2023.

1.3. Op 26 april 2023 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 27 april 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 14/04/2021
Overdracht CGVS: 02/09/2021*

Je werd gehoord op de hoofdzetel van het CGVS op 2 maart 2023 van 14h15 tot 16h38, bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Je voogd D.(...), G.(...) en advocaat WOUTERS, D. waren gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Dawlat Kala, Nangarhar. In het kader van je verzoek om internationale bescherming haal je de volgende feiten aan.

Jouw vader werkte als privéchauffeur voor B.(...) M.(...), de directeur van de universiteit van Nangarhar. De taliban vroeg jouw vader verschillende keren om een bom in het kantoor van M.(...) te plaatsen. Voor de veiligheid gingen jullie bij je oom langs moederskant wonen en stopte je vader met werken. Tijdens jullie verblijf bij je oom werd je vader nog steeds bedreigd door de taliban. Na enkele weken bij jullie oom kwam er een dreigbrief. Op 29 juli 2019 (7/5/1398) werd jouw oom gedood. De volgende ochtend belde de taliban je vader opnieuw en dreigden niemand van de familie in leven te laten.

Je paternale oom haalde jullie op en bracht de hele familie naar Nangarhar. Van daaruit reisde jij met een smokkelaar verder naar Kaboel en van daaruit naar Pakistan, Iran en Turkije. Wanneer je in Turkije was, ontving je vader een tweede dreigbrief. Hij zei dat hij vreesde gedood te worden door de taliban. Jij bleef ongeveer een jaar in Turkije en reisde dan verder naar Europa.

Op 13 april 2021 kwam je aan in België, de volgende dag diende je een verzoek om internationale bescherming in. In België hoorde je dat je vader 5 dagen na de machtsovername in augustus 2021 meegenomen werd door de taliban. Sindsdien weet je niet wat er met je vader gebeurd is.

Ter staving van je verzoek leg je volgende documenten neer: taskara, taskara vader, huwelijksakte moeder, badge van het werk van je vader en een aantal foto's van je familie neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het

Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Je vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban. De taliban zal jou en je familie viseren omdat je vader de opdracht van de taliban om een aanslag op zijn baas B.(...) M.(...) te plegen weigerde (p.12). Je slaagt er echter niet in je vrees aannemelijk te maken.

Ten eerste moet vastgesteld worden dat de chronologie van je relaas niet consistent is. Bij DVZ verklaarde je dat je tien of elf maanden voor je gesprek op 1 september 2021 Afghanistan verliet (vragenlijst CGVS, 33), met andere woorden in oktober of november 2020. Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaarde je echter dat je op 8/5/1398 (30 juli 2019) het land verliet (p.10). Dit maakt een verschil van meer dan een jaar wat betreft het tijdstip waarop je Afghanistan verliet. Het grootste verschil betreft de periode waarin je in Turkije verbleven zou hebben: bij DVZ zei je dat je een maand in Turkije was, bij het CGVS een jaar in Turkije (p.8). Wanneer je hiermee geconfronteerd werd zei je dat de tolk je misschien niet begreep en dat je dat niet gezegd had (p.8). Je verklaringen bij DVZ werden je echter opnieuw voorgelezen met je voogd erbij. Wanneer je gevraagd werd wat je gedaan hebt tijdens het jaar dat je in Turkije doorbracht, waren je verklaringen vaag en weinig gedetailleerd (p.7-8) en je legde geen documenten neer om je verklaringen te staven. Hierdoor is niet duidelijk of je een heel jaar of een maand in Turkije doorbracht. Als gevolg hiervan moet vastgesteld worden dat je, rekening houdende met je jonge leeftijd, geen zicht biedt op het moment waarop je Afghanistan verliet. Dit doet reeds afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van je relaas. Daarbij is de chronologie die je bij DVZ uiteenzette volledig onverenigbaar met je asielrelaas. Bij DVZ zei je dat je in oktober of november 2020 Afghanistan verliet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke toegevoegd is aan jouw dossier (afgan-bios, Facebook) blijkt dat B.(...) M.(...) van 2015 tot 2018 directeur van de universiteit van Nangarhar was en voordien actief was als journalist bij de Britse omroep BBC. Sinds 27 juli 2019 (5/5/1998) is K.(...) B.(...) directeur (Nangarhar University). In oktober of november 2020 was M.(...) dus geen directeur meer van de universiteit en had de taliban je vader niet nodig om een aanslag te plegen.

Ten tweede overtuigen je verklaringen wat betreft de rekruteringspoging van de taliban en de daaropvolgende bedreigingen niet. Je bent niet consistent over wat de taliban precies van je vader wilde, eerst zei je dat de taliban na de dood van je oom nog steeds vroeg om een bom in het kantoor van de directeur te plaatsen (p.10). Later in het persoonlijk onderhoud zei je je dat je hele familie met de dood bedreigd werd. Wanneer je ermee geconfronteerd werd dat je eerder in het persoonlijk onderhoud iets anders zei, ontkende je je eerdere verklaringen (p.12).

Bij DVZ verklaarde je dat je vader vier maanden voor je vertrek een dreigbrief kreeg en een maand later nogmaals (vragenlijst CGVS). Op het CGVS verklaarde je dat er zes dagen voor je vertrek een eerste dreigbrief kwam en de tweede toen je in Turkije was (p.11). Je verklaarde ook dat de eerste bedreiging ongeveer 25 dagen voor je vertrek plaatsvond (p.9), wat evenmin overeenstemt met je verklaringen bij DVZ. Deze inconsistenties doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder kunnen vragen gesteld worden bij het gedrag van je familie na de bedreigingen door de taliban. Jouw vader besliste met het gezin naar jullie maternale oom te verhuizen. Je oom woonde echter in hetzelfde dorp en had zelf al lang problemen met de taliban (p.9). Redelijkerwijs kan aangenomen worden dat het bij je maternale oom dus evenmin veilig was en bij hem verblijven dus onvoorzichtig was, zeker aangezien er ook andere familie was waar jullie mogelijks terecht hadden gekund.

Je paternale oom zou immers geen problemen met de taliban gehad hebben (p.10). Bovendien bleven je vader en de rest van je familie na de vermeende bedreigingen van de taliban in Afghanistan. Na de machtsovername in augustus 2022 zou je vader meegenomen zijn. Dat je vader gedurende 2 jaar uit de handen van de taliban kon blijven, stemt niet overeen met de ernst van de eerdere bedreigingen van de taliban.

De tweede dreigbrief, die verstuurd zou zijn toen jij in Turkije was, bleef zonder gevolg (p.11). Het eerder onvoorzichtige gedrag van je vader en het feit dat hij nog twee jaar in Afghanistan kon verblijven na forse bedreigingen door de taliban doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Ook kan erop gewezen worden dat je in de korte uiteenzetting van je relaas bij DVZ niet vermeldde dat je oom gedood werd door de taliban. Het feit dat je zo'n belangrijke gebeurtenis, de dood van je oom vormde

immers de rechtstreekse aanleiding voor je vertrek (p.9), niet vermeldde wanneer je gevraagd werd een overzicht te geven van alle redenen die leidden tot je vlucht, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Tenslotte verklaar je dat je broer S.(...) R.(...) bij het nationaal leger zat en dat je niet weet waar hij nu is (p.5). Je legt geen enkel document neer om de militaire carrière van je broer te staven. Dit maakt dat er reeds ernstige twijfels zijn of je broer S. (...) R.(...) daadwerkelijk in het leger gezeten heeft. Bovendien haal je geen enkele bedreiging tegenover jou of je familie of enige problemen aan omwille van je broer in het leger.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je beweert een familielid te zijn van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken, te meer je moeder, overige broers en zussen nog steeds in Afghanistan verblijven en er geen problemen kennen (p.4-5).

Uit bovenstaande volgt dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat je een geloofwaardige vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer naar Afghanistan.

De documenten die je neerlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. De taskara en de huwelijksakte van je moeder staven je identiteit en afkomst uit Afghanistan, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. De chauffeursbadge van je vader (doc.4) die je voorlegt is een kopie van slechte kwaliteit en zonder herkenbare foto, waarvan de bewijswaarde gering is. Deze badge kan de geloofwaardigheid van je relaas niet herstellen. De foto's van je familie, waaronder je overleden oom, staven hoogstens dat jouw maternale oom overleden is. Er kan niet uit afgeleid worden wat er met jouw oom gebeurde. Deze foto's kunnen de geloofwaardigheid van je relaas dus niet herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar

anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende

noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Nangarhar actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare

informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding

zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je dat je in Afghanistan naar school ging, nog contact hebt met je familie en nog steeds een gelovige moslim bent (p.4,5). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

2.2. Tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 april 2023 werd op 26 mei 2023 een verzoekschrift ingediend door advocaat P. ROBERT, gekend in de zaak bij de Raad onder rolnummer RvV 294 403. Op 31 mei 2023 werd een verzoekschrift door advocaat D. WOUTERS ingediend tegen de voormelde beslissing van de adjunct-commissaris, gekend in de zaak bij de Raad onder rolnummer RvV 295 404.

Met toepassing van artikel 39/68-2, van de Vreemdelingenwet worden de beroepen van rechtswege gevoegd. Ter terechtzitting doet de advocaat afstand van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer RvV 295 404.

Aldus wordt er uitspraak gedaan op basis van het verzoekschrift met het rolnummer RvV 294 403.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Het verzoekschrift

- In wat zich aandient als eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

- “- Artikelen 48/3, 48/5 en 48/6, §1 en 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;*
- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;*
- De zorgvuldigheidsplicht als algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur.”*

Verzoeker stelt dat hij op het moment van zijn verzoek om internationale bescherming en op het moment van zijn persoonlijk onderhoud minderjarig was. De commissaris-generaal heeft ondanks verzoekers minderjarigheid een verregaande graad van verantwoordelijkheid op de schouders van verzoeker doen rusten.

Verzoeker stelt dat hij heeft aangegeven dat er onjuistheden staan in het verslag van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker heeft nauwelijks de kans gekregen om de juiste versie van de feiten te preciseren. Verzoekers voogd is tussengekomen om te verduidelijken dat verzoeker een maand bij zijn smokkelaar in Aksaray is verbleven, maar dat dit niet uitsluit dat hij een bijkomende periode elders in Turkije zou doorgebracht kunnen hebben. De *protection officer* heeft verder geen vragen gesteld over verzoekers activiteiten in Turkije. De commissaris-generaal schendt volgens verzoeker de samenwerkingsplicht alsook de zorgvuldigheidsplicht. Dit gebeurt ook door subjectieve overwegingen te hanteren om verzoekers geloofwaardigheid te contesteren. Hij meent dat voor persoonlijke keuzes of gedragingen van derden geen verantwoordelijkheid draagt, hoewel er mogelijks een logische verklaring voor bestaat. Van verzoeker kan in ieder geval niet worden verwacht dat hij over het gedrag van de taliban duiding kan geven.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing de chronologie uit het interview met de Dienst Vreemdelingenzaken als uitgangspunt neemt, terwijl verzoeker op eigen initiatief heeft aangegeven dat er fouten in dit interview staan. Hiermee verdraait de commissaris-generaal verzoekers woorden door te stellen dat de heer M. geen rector meer was in oktober of november 2020. Verzoeker heeft bovendien in het persoonlijk onderhoud verklaard dat zijn vader ongeveer 25 dagen voor de moord op zijn nonkel voor het eerst benaderd werd door de taliban. Dit stemt overeen met ten vroegste eind juni 2019, begin juli 2019. Op dit moment was de heer M. nog steeds rector.

Verzoeker legt foto's neer van de lijfwachten van zijn maternale oom (verzoekschrift, stuk 8). Hoewel hij dus in hetzelfde dorp woonde en zelf problemen had met de taliban, meenden de ouders van verzoeker bij hem meer veiligheid te kunnen vinden dan bij andere familieleden.

Voor het feit dat de rest van de familie in Afghanistan bleef, bestaan verklaringen. Verzoeker gaf aan dat hij via een smokkelaar Afghanistan heeft kunnen verlaten. Verzoeker stelt dat de familie misschien eenvoudigweg geen geld had om voor iedereen een uitweg te regelen. In ieder geval heeft de *protection officer* hier geen vragen over gesteld.

Verzoeker volhardt dat zijn relaas geloofwaardig is en dat zijn verklaringen in lijn zijn met de beschikbare landeninformatie.

Verzoeker stelt dat hij nog een gegronde vrees voor vervolging koestert aangezien zijn moeder de zus is van de heer S. S. A. A. De moord op deze man, namelijk verzoekers maternale oom, uitgevoerd door talibanleden op 29 juli 2019, is uitgebreid gedocumenteerd (verzoekschrift, stukken 9-13). Reeds in 2017 erkende de commissaris-generaal N. A. A., de andere nonkel van verzoeker, wegens problemen tussen de familie en de taliban. Nog een andere nonkel van verzoeker werd erkend als vluchteling op 12 april 2022 (verzoekschrift, stuk 17). Verzoeker verwijst naar de *“Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan”*. Volgens dit rapport worden familieleden van personen die een risico op vervolging lopen, vaak blootgesteld aan hetzelfde risico.

De bestreden beslissing neemt niet in overweging dat de nonkel van verzoeker vermoord werd door de taliban op het moment dat verzoeker en zijn familie bij hem verbleven. De bestreden beslissing schuift dit gegeven geheel aan de kant met de overweging dat verzoeker hier niet over gesproken heeft in zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het kan een minderjarige echter niet verweten worden dat hij in een uiterst summier interview gefocust heeft op de problemen van zijn eigen vader.

Verzoeker loopt tevens een risico op vervolging wegens zijn broer, S. R., die tot de machtsovername deel uitmaakte van de ANDSF. Verzoeker verwijst naar landeninformatie die stelt dat familieleden van de ANDSF ook worden geviséerd.

- In wat zich aandient als tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Artikelen 48/4, 48/6 §5 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;*
- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens;*
- De zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Verzoeker brengt landeninformatie bij over de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Verzoeker stelt dat hij risico loopt op ernstige schade wegens persoonlijke omstandigheden. Zijn vader heeft geweigerd samen te werken met de taliban en is als gevolg daarvan het slachtoffer geworden van verdwijning. Verzoekers oom is vanwege zijn politieke activiteiten neergeschoten door de taliban. Bovendien was verzoekers broer lid van de ANDSF. Bijgevolg loopt verzoeker een gegronnd risico om bij een terugkeer naar Afghanistan het doelwit te worden van een vergeldingsactie.

Verzoeker wijst verder op de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en verwijst hiervoor uitgebreid naar landeninformatie.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- taskara van de heer S. S. A. A. (stuk 3);
- taskara van de moeder van verzoeker, S. A. (stuk 4);
- taskara van verzoekers grootvader langs moederszijde, de heer L. A. A. (stuk 5);
- foto's van verzoekers nonkel, de heer S. A. (stuk 6);
- documenten betreffende de kandidatuur en politieke activiteiten van de heer S. A. (stuk 7);
- foto's van verzoekers nonkel met zijn lijfwachten (stuk 8);
- overlijdensakte van de heer S. A. (stuk 9);
- doorverwijzing voor het politieonderzoek naar de moord op de heer S. A. (stuk 10);
- communicatie aan het Openbaar Ministerie in Nangarhar betreffende de moord op de heer S. A. (stuk 11);
- foto's uit het moordonderzoek (stuk 12);
- steunbetuigingen op Facebook naar aanleiding van de dood van de heer S. A. (stuk 13);
- nota's van het persoonlijk gehoor van 2 maart 2023 (stuk 14);
- bevestiging van afspraken bij de kinesist (stuk 15);
- screenshot van de pagina *Afghan-Bios*: “M.(...) B.(...)” (stuk 16);
- beslissing tot toekenning van het vluchtelingenstatuut aan de heer S. E. A., nonkel van verzoeker langs moederszijde (stuk 17);
- Foreign Policy 30 december 2022, *“The Taliban are Abusing Western Aid”* (stuk 18).

3.1.3. In een nota met opmerkingen van 20 juni 2023 zet de commissaris-generaal uiteen dat de middelen van het verzoekschrift ongegrond zijn. In de bijlage brengt de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- de COI Focus Afghanistan, "*Corruptie en documentenfraude*" van 14 januari 2021 (stuk 1);
- de COI Focus Afghanistan, "*Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022 (stuk 2).

3.1.4. In een aanvullende nota van 14 februari 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 4 november 2022;
- de EUAA-rapport "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van Cedoca van 14 december 2023.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een reserme aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De bestreden beslissing stelt immers terecht vast dat a) verzoeker wisselende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn moment van vertrek uit Afghanistan en de duur van zijn verblijf in Turkije, b) verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken een chronologie van de gebeurtenissen uiteenzet die niet verenigbaar is met zijn asielrelaas, c) hij incoherente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de problemen met de Taliban, d) het beschreven gedrag van verzoeker zijn familie en de Taliban ernstige vragen oproept, e) verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niets heeft gezegd over de vermeende dood van zijn oom, f) het voormalige werk van verzoekers broer voor het Afghaanse leger niet wordt gedocumenteerd en g) het loutere feit familielid te zijn van een vroeger lid van het ANSF niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken en verzoeker hieraan bovendien geen concrete vrees in zijn hoofd of die van zijn familie verbindt.

De Raad stelt vast daarnaast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De Raad merkt op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 9 augustus 2021, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 15; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn

minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

In zoverre verzoeker stelt dat er onjuistheden in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken staan, benadrukt de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de asielinstantie (in staat is om voldoende) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn relaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Daarnaast betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van verzoekers asielaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken werden bovendien aan hem voorgelezen in het Pashtou en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

De Raad merkt op dat verzoeker in de fiche NMBV op 14 april 2021 verklaarde zes maanden geleden te zijn vertrokken uit Afghanistan en in de DVZ-verklaring op 1 september 2021 verklaarde tien of elf maanden geleden te zijn vertrokken (FICHE NMBV, stuk 7, p. 3; DVZ-verklaring, stuk 7, p. 13). Beide verklaringen stemmen overeen met een vertrekdatum in de periode oktober tot november 2020, toen B. M. geen directeur meer was van de universiteit van Nangarhar, zoals blijkt uit het administratief dossier.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Ten eerste moet vastgesteld worden dat de chronologie van je relaas niet consistent is. Bij DVZ verklaarde je dat je tien of elf maanden voor je gesprek op 1 september 2021 Afghanistan verliet (vragenlijst CGVS, 33), met andere woorden in oktober of november 2020. Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaarde je echter dat je op 8/5/1398 (30 juli 2019) het land verliet (p.10). Dit maakt een verschil van meer dan een jaar wat betreft het tijdstip waarop je Afghanistan verliet. Het grootste verschil betreft de periode waarin je in Turkije verbleven zou hebben: bij DVZ zei je dat je een maand in Turkije was, bij het CGVS een jaar in Turkije (p.8). Wanneer je hiermee geconfronteerd werd zei je dat de tolk je misschien niet begreep en dat je dat niet gezegd had (p.8). Je verklaringen bij DVZ werden je echter opnieuw voorgelezen met je voogd erbij. Wanneer je gevraagd werd wat je gedaan hebt tijdens het jaar dat je in Turkije doorbracht, waren je verklaringen vaag en weinig gedetailleerd (p.7-8) en je legde geen documenten neer om je verklaringen te staven. Hierdoor is niet duidelijk of je een heel jaar of een maand in Turkije doorbracht. Als gevolg hiervan moet vastgesteld worden dat je, rekening houdende met je jonge leeftijd, geen zicht biedt op het moment waarop je Afghanistan verliet. Dit doet reeds afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van je relaas. Daarbij is de chronologie die je bij DVZ uiteenzette volledig onverenigbaar met je asielaas. Bij DVZ zei je dat je in oktober of november 2020 Afghanistan verliet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke toegevoegd is aan jouw dossier (afgan-bios, Facebook) blijkt dat B.(...) M.(...) van 2015 tot 2018 directeur van de universiteit van Nangarhar was en voordien actief was als journalist bij de Britse omroep BBC. Sinds 27 juli 2019 (5/5/1998) is K.(...) B.(...) directeur (Nangarhar University). In oktober of november 2020 was M.(...) dus geen directeur meer van de universiteit en had de taliban je vader niet nodig om een aanslag te plegen.

Ten tweede overtuigen je verklaringen wat betreft de rekruteringspoging van de taliban en de daaropvolgende bedreigingen niet. Je bent niet consistent over wat de taliban precies van je vader wilde, eerst zei je dat de taliban na de dood van je oom nog steeds vroeg om een bom in het kantoor van de directeur te plaatsen (p.10). Later in het persoonlijk onderhoud zei je je dat je hele familie met de dood bedreigd werd. Wanneer je ermee geconfronteerd werd dat je eerder in het persoonlijk onderhoud iets anders zei, ontkende je je eerdere verklaringen (p.12).

Bij DVZ verklaarde je dat je vader vier maanden voor je vertrek een dreigbrief kreeg en een maand later nogmaals (vragenlijst CGVS). Op het CGVS verklaarde je dat er zes dagen voor je vertrek een eerste dreigbrief kwam en de tweede toen je in Turkije was (p.11). Je verklaarde ook dat de eerste bedreiging ongeveer 25 dagen voor je vertrek plaatsvond (p.9), wat evenmin overeenstemt met je verklaringen bij DVZ. Deze inconsistenties doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.”

Wat de neergelegde foto's van de lijfwachten van verzoekers maternale oom betreft, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud nergens heeft verklaard dat zijn maternale oom werd begeleid

door lijfwachten en dat dat de reden zou zijn dat zij aldaar veiliger zouden zijn dan bij andere familieleden. Bovendien wijst de Raad erop dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Daarnaast wordt aangevoerd dat de familie van verzoeker Afghanistan niet heeft verlaten omdat ze geen geld had voor hun vertrek te regelen. Dit is echter een loutere *post-factum* verklaring. Dat de *protection officer* hier geen vragen over zou hebben gesteld, is niet correct. Integendeel, verzoeker werd expliciet gevraagd waarom hij de enige was die naar het buitenland moest vertrekken. Verzoeker antwoordde hierop dat de andere familieleden nog te jong waren, dat zijn vader werd bedreigd, dat ze hadden gezegd dat ze zijn vader en diens zonen zouden doden, dat verzoekers vader had gezegd dat hij beter kon vertrekken en dat zijn andere broer aan het werk was (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10). Verzoeker zei aldus helemaal niets over een gebrek aan financiële middelen.

Over de door verzoeker neergelegde identiteitsdocumenten van zijn moeder, oom en grootvader en de stukken in verband met de politieke activiteiten van zijn oom, wijst de Raad erop dat deze niet vergezeld zijn van een eensluidend verklaarde vertaling. Wat voormelde stukken betreft, alsook de documenten en foto's in verband met het overlijden van verzoekers oom in 2019, wordt nergens uitgelegd waarom verzoeker deze documenten niet eerder had kunnen overmaken. Wat de vertaalde documenten over de dood van verzoekers oom betreft, merkt de Raad op dat louter melding wordt gemaakt van de moord op S. S. A. A., zonder verdere toelichting. Dit document is aldus niet van die aard om de exacte omstandigheden van de moord op deze persoon aan te tonen. Verder wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de moord op zijn oom nergens heeft vermeld. Verzoeker stelt dat het hem als minderjarige niet verweten kan worden dat hij in een uiterst summier interview gefocust heeft op de problemen van zijn eigen vader. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontslaat verzoeker echter geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Dat verzoeker deze vrees nu pas opwerpt, is niet ernstig. Verder stelt de Raad vast dat behalve de foto die verzoeker heeft neergelegd op het Commissariaat-generaal van hem als kind samen met zijn oom, verzoeker geen enkele andere foto heeft overgemaakt waarop hij samen met zijn oom is te zien, wat hun band relateert.

Waar verzoeker wijst op het feit dat twee ooms van hem werden erkend als vluchteling, wijst de Raad erop dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht wordt, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker. Het vormt op zich geen bewijs van verzoekers hoedanigheid van vluchteling of van de geloofwaardigheid van zijn vermeende problemen. De Raad stelt immers vast dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers individuele asielmotieven, gelet op de omstandige motivering in de bestreden beslissing. Verzoeker stelt dat de moord op S. S. A. A. de commissaris-generaal heeft aangezet om verzoekers familieleden te erkennen. De Raad merkt echter op dat de oom N. A. A. in oktober 2017 de vluchtelingenstatus werd toegekend, aldus een lange tijd voor de moord op S. S. A. A. Wat de erkenning betreft van de andere oom van verzoeker, S. E. A., verneemt de Raad via de verweernota van de commissaris-generaal dat deze de vluchtelingenstatus werd toegekend op basis van andere persoonlijke motieven, met name een ernstige psychische problematiek in samenhang met zijn lange verblijf in België en de algemene situatie in Afghanistan, en dus vanwege niet de moord op zijn broer.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“Verder kunnen vragen gesteld worden bij het gedrag van je familie na de bedreigingen door de taliban. Jouw vader besliste met het gezin naar jullie maternale oom te verhuizen. Je oom woonde echter in hetzelfde dorp en had zelf al lang problemen met de taliban (p.9). Redelijkerwijs kan aangenomen worden dat het bij je maternale oom dus evenmin veilig was en bij hem verblijven dus onvoorzichtig was, zeker aangezien er ook andere familie was waar jullie mogelijks terecht hadden gekund. Je paternale oom zou immers geen problemen met de taliban gehad hebben (p.10). Bovendien bleven je vader en de rest van je familie na de vermeende bedreigingen van de taliban in Afghanistan. Na de machtsovername in augustus 2022 zou je vader meegenomen zijn. Dat je vader gedurende 2 jaar uit de handen van de taliban kon blijven, stemt niet overeen met de ernst van de eerdere bedreigingen van de taliban. De tweede dreigbrief, die verstuurd zou zijn toen jij in Turkije was, bleef zonder gevolg (p.11). Het eerder onvoorzichtige gedrag van je vader en het feit dat hij nog twee jaar in Afghanistan kon verblijven na forse bedreigingen door de taliban doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Ook kan erop gewezen worden dat je in de korte uiteenzetting van je relaas bij DVZ niet vermeldde dat je oom gedood werd door de taliban. Het feit dat je zo'n belangrijke gebeurtenis, de dood van je oom vormde immers de rechtstreekse aanleiding voor je vertrek (p.9), niet vermeldde wanneer je gevraagd werd een

overzicht te geven van alle redenen die leidden tot je vlucht, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas."

Verzoeker herhaalt dat hij bij terugkeer een risico zal lopen vanwege het werk van zijn broer bij de ANDSF. De Raad treedt de bestreden beslissing echter bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

"Tenslotte verklaar je dat je broer S.(...) R.(...) bij het nationaal leger zat en dat je niet weet waar hij nu is (p.5). Je legt geen enkel document neer om de militaire carrière van je broer te staven. Dit maakt dat er reeds ernstige twijfels zijn of je broer S. R.(...) daadwerkelijk in het leger gezeten heeft. Bovendien haal je geen enkele bedreiging tegenover jou of je familie of enige problemen aan omwille van je broer in het leger."

De Raad treedt ook de volgende motieven bij:

"Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je beweert een familielid te zijn van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken, te meer je moeder, overige broers en zussen nog steeds in Afghanistan verblijven en er geen problemen kennen (p.4-5).

Uit bovenstaande volgt dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat je een geloofwaardige vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer naar Afghanistan.

De documenten die je neerlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. De taskara en de huwelijksakte van je moeder staven je identiteit en afkomst uit Afghanistan, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. De chauffeursbadge van je vader (doc.4) die je voorlegt is een kopie van slechte kwaliteit en zonder herkenbare foto, waarvan de bewijswaarde gering is. Deze badge kan de geloofwaardigheid van je relaas niet herstellen. De foto's van je familie, waaronder je overleden oom, staven hoogstens dat jouw maternale oom overleden is. Er kan niet uit afgeleid worden wat er met jouw oom gebeurde. Deze foto's kunnen de geloofwaardigheid van je relaas dus niet herstellen."

Verzoekers neergelegde afspraakfiches voor de kinesist omwille van slagen die hij zou hebben gekregen van de Bulgaarse grenspolitie (verzoekschrift, stuk 15) doen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zijn asielmotieven niet aannemelijk maakt.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *"vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)"*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disrupctie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid

raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. De door verzoeker aangevoerde persoonlijke omstandigheden die hierboven al werden beoordeeld verhogen evenmin het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate dat er voor hem sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in zaak RvV X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 5

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP